

tinget, vilde have en saa særdeles bindende Indflydelse paa Teaterchefen og Ministeren. Hvis f. Eks. Folketinget satte Tilskuddet til 100,000 Kr., hvorfor skulde saa det være bindende for Ministeren og Teaterchefen, naar ikke den ærede Kultusminister selv kan over for sin Teaterchef træffe akkurat samme Bestemmelse og saa den gennemført? Hvorfor siger ikke den ærede Kultusminister til Teaterchefen: De maa komme ud af det med et Understud af 100,000 Kr. og saa det overholdt. Og hvorfor skulde det hjælpe den højtærede Kultusminister til at saa denne Bestemmelse overholdt, naar hans Teaterchef dog ikke en Gang kan komme ud af det med et Understud af 2—300,000 Kr., at Folketinget satte det ind paa en Finanslov, der ikke en Gang bliver til en Finanslov, men til en provisorisk Lov. Det er mig ikke klart, og derfor ønsker jeg en rent logisk Begrundelse, thi jeg ser egentlig ikke, hvad Forstel det skulde gøre. Saaledes er Stillingen. Jeg ved nok, at der sidder en Teaterkommission, og jeg afventer ligesom det ærede Medlem fra Storehedinge (S. Scaventius) med Interesse dens Betænkning. Der har tidligere sidet saadanne Teaterkommissioner, der skulde tage al Organisation af det kongelige Teaters kunstneriske og finansielle Forhold under Overvejelse. Disse Betænkninger fra Teaterkommissioner ere altid morsomme at læse for teaterinteresserede Folk og kunne afgive Stof til Bladartikler, saa for saa vidt gøre de Nyttige. Men at der nogen Sinds skulde være kommet et Resultat ud af det, tror jeg end ikke, at Kommissionens Medlemmer skulde kunne mene. Det ligger ogsaa i at Kommissionens Medlemmer kunne deles i to forskellige Slags, dem, der ere Rigsdagsmænd, og dem, der ikke ere Rigsdagsmænd. De, der ikke ere Rigsdagsmænd, kunne sagtens komme til et Resultat, thi det er jo dem ganske ligegyldigt, hvorledes det gaar bagefter med den Sag i Rigsdagen, men de, der ere Rigsdagsmænd, som f. Eks. det ærede Medlem fra Ålsens (Berntsen), ville være flogne nok til ikke at binde sig paa noget finansielt Spørgsmaal. Og hvis det ærede Medlem ikke har været saa flog, hvad jeg ikke er ganske sikker paa, saa vil jeg raade ham til at være det, thi det er ikke rimeligt, naar man sidder i en Kommission af den Art, at man saa binder sig paa det finansielle — og det er jeg overbevist om, at det heller ikke er nogen, der gør — thi de ved, at naar de komme her i Folketinget, saa staa de, hvordan de saa end have bundet sig, over for helt andre Mænd med helt andre Meninger end en tilfældig Teater-

kommission, og det er os, der afgøre det, og ikke den tilfældige Teaterkommission. Thi hvad Resultat kan en Teaterkommission komme til? Det, som den ærede Minister ønsker, og som Flertallet naturligvis gaar ind paa med Teaterchefen i Spidsen, nemlig at det var bedst at saa en bestemt årligt Tilskud til Teatret. Men hvad saa, naar vi nu have faaet dette Tilskud vedtaget, hvad gøre vi saa, for det første naar dette Budget nu ikke overholdes? Jeg kan ikke se rettere, end at saa maatte Staten alligevel betale, thi Staten kan ikke gaa fallit ved ikke at betale de Penge, som Staten gennem det lgl. Teater skylder til forskellige Folk. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister vil erklære, at hvis han havde et bestemt Tilskud til Teatret, og Teaterchefen saa ikke overholdt Budgettet, han saa vilde afstøbe ham, thi saa var der jo en Mulighed for, at man kunde forhandle med den højtærede Minister, og at det, som mange ønske her i Tinget, og som jeg ganske slutter mig til, nemlig at den nuværende Chef blev fjernet, paa den Maade kunde blive imødekommet, idet den højtærede Minister, som jo ellers ikke har kunnet saa den nuværende Teaterchef fjernet, men som jeg troede havde den Opgave at staffe ham fjernet, derigennem kunde saa den nødvendige Afstiver, som tydeligvis nok behøves paa dette Punkt. Hvis altsaa den højtærede Minister vil erklære, at dersom Folketinget sætter et Tilskud af 100,000 Kr., og det saa ikke overholdes, han saa vil afstøbe den nuværende Teaterchef og sætte et helt nyt System igennem, saa kunde der være nogen Mulighed; saa kunde vi ræsonnere saaledes: Vi spare 150,000 Kr., som Teaterchefen nu bruger mere end de 100,000 Kr., og saa blive vi oven i Købet af med ham. Det var virkelig noget, vi kunde tage under Overvejelse her i dette Ting, selv om vi skulde komme noget bort fra det Princip at forlange Balance paa Budgettet, da vi jo for Resten vide, at vi ikke saa Balance gennemført. Men jeg har nogen Tvivl om, at det overhovedet vil lykkes at saa den nuværende Teaterchef fjernet. Jeg ser nok, at det ærede Medlem fra Saksbøbing (M. Madsen) brændte en Bombe af her i Tinget imod ham, og det lød meget godt, det var kort og fyndigt. Men jeg er af den Mening, at det ikke nytter noget, det er ikke tilstrækkeligt. Jeg har den Tro om den nuværende Teaterchef, at han, som det lyder i Bisen, staa i Pagt med højere Autoriteter, og derfor er det den nuværende Kultusminister vanskeligt at saa ham fjernet. Jeg har set den nuværende Teaterchef blive angrebet af